

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Landstinget. № 26.

Ottende Session.

20de Møde.

Fretdagen den 18de Januar.

(Forts.)

Indenrigsministeren: Ja, jeg har netop ogsaa været opmærksom paa, at naar den af Udvalget foreslåede Forandring vedtoges, den hele Sætning da maaskee vilde være at affatte lidt anderledes.

Ordføreren: Jeg behøver ikke at sige, at de Bink, der nu fra forskjellige Sider ere rettede til Udvalget, vilde blive gjorte til Gjenstand for Overveielse i dette. Det har ganske vist været Meningen at vilde bringe Lovens Regler i Overensstemmelse med de sædvanlige Forretningsformer og ikke derfra gjøre nogen Afvigelse. Der kan altsaa kun være Tale om de Tilfælde, hvor der er Spørgsmaal om et egentligt Stifte, en Transponeren, som jeg troer, efter alle vore Sædvaner, og hvad der i og for sig er det meest Passende, kun pleier at afgjøres ved kongelig Resolution, som f. Ex. Overgange til Forandringer i Jurisdictionforhold o. s. v. Hvad § 5 angaaer, er Meningen naturligviis, at naar Borgerrepræsentanterne gjøre Retten gjældende til at constituere en Borgermester, da behøver denne for at tiltræde sin Bestilling ogsaa Indenrigsministerens Samtykke, hvorimod der i Loven vilde ligge en stilltende Forudsætning af, at baade Borgerrepræsentantskabet og Regjeringen acquiescerede ved den af Overpræsidenten Constituerede. Der vil jo let til 3die Behandling kunne foretages en Redactionsforandring.

Da ikke flere begjærede Ordet, gif man over til Afstemning, hvorved:

1) Udvalgets Fleertals Forslag til § 3:

at der efter „Overpræsidenten“ (i anden Linie) tilføies: „, som udnævnes af Kongen“ vedtoges med 28 St. mod 7.

Herved bortfaldt dei af Udvalgets Mindretal stillede Forslag til § 12.

2) Udvalgets Forslag til samme Paragraph:

at „Indenrigsministeren“ forandres til „Kongen“ vedtoges eenstemmigt med 30 St.

3) Lovudkastets § 3 med de vedtagne Forandringer, saalydende:

De Magistraten tillagte Overøvrighedsforretninger skulle herefter bestyres af Overpræsidenten, som udnævnes af Kongen. Opstaaer der Tvivl om, hvorvidt visse Forretninger henhøre til den Overpræsidenten saaledes forbeholdte Myndighed, afgjøres dette af Kongen, som tillige skal være berettiget til at samtykke i, at visse af disse Sager henlægges under en af Magistratens forskjellige Afdelinger. Herom bliver det fornødne da at optage i den Vedtægt, hvori de nærmere Bestemmelser om den communale Forvaltning skulle fastsættes. vedtoges eenstemmigt med 34 St.